

Gedicht presentatie Spiegelbeeld

Een lekker kopje koffie, krentenwegge, suikerbrood
Een opgewekt gezelschap en het animo was groot.
Hier en daar wat mannen, dames in de meerderheid
Maar ja, dit is de zorg, dan is dat eigenlijk altijd.

Iedereen goedgekleed, de bloesjes fris en strak gestreken
U had allemaal heel goed naar uw spiegelbeeld gekregen.
In beige bandplooibroek trad onze dagvoorzitter aan
De bloemetjes stonden binnen, en zij ging er tussen staan.

Het had wel iets van een crematie, deze aula vol boeketten
Maar met die gedachte maakte Julianne korte metten.
Pauline Meurs had tegenwind maar waaide vrolijk binnen
En dus: tien over één konden we eindelijk beginnen.

We gingen leren, reflecteren, meldde Julianne wijs
Ze wou dat illustreren met een voorbeeld, over Thijs.
Thijs was doof en blind, hij kon niet proeven en niet ruiken
Ik hoorde dat en kon direct een zakdoekje gebruiken.

Hoe bezorgde je zo'n Thijs toch een plezierig leven?
Talloze lieve mensen die daar maar mee bezig bleven.
Opgesloten in je lichaam, niet in staat contact te maken
Julianne meldde: "Dat zijn zeer stressvolle zaken."

Thijs was niet meer onder ons, want Thijs was overleden
Maar er was wel een film, zo deelde Julianne mede.
"Daar leven we van als sector" zei ze zeer op haar gemak
Ze bedoelde natuurlijk leren, zei leven omdat ze zich versprak.

We kregen allemaal een doosje met een spiegeltje erin
Opwinding overal, want dat was zeer naar ieders zin.
Het spiegeltje openkrijgen was bepaald geen sinecure
Bij sommigen bleek dat zelfs tot aan dit moment te duren.

Wie zaten in de zaal, wou Julianne weleens weten
De Argumentenfabriek was in het midden, daar, gezeten.
Bestuurders en professionals, ze waren er allemaal
En Pauline Meurs, die sprak als eerste tot de zaal.

Ze kreeg haar spiegeltje niet open, meldde zij ons licht verlegen
Maar ze had wel een pennetje, en gelukkig hulp gekregen.
In haar gestreepte catsuit, zo goed gekleed vond ik haar, dat
Zij wat mij betreft dat spiegeltje echt niet nodig had.

De rol van technologie die stelde zij hier aan de orde
En de zorg voor relaties, die mocht niet vergeten worden.
"Oppassen voor routinisering!" zei Pauline tot de klas
En deze reis was ingewikkeld, omdat niets vanzelfsprekend was.

Iedereen had zijn eigen ideeën, over wat goed was om te doen
Maar de basis moest op orde zijn, meldde Pauline toen.
Uniciteit, versus meer standaardiseren
Daar zat spanning want dat liet zich niet goed combineren.

Informatie geven en controle waren twee verschillende zaken
"En velen kijken met ons mee", zo bracht Pauline toen ter sprake.
De zorgaanbieders zijn aan zet, noblesse oblige, hoorden wij
Waarna Pauline over de evaluatie nog wat zei.

Over het Spiegelbeeld sprak daarna Wilma van der Scheer
Met een Madonna headset streek ze vrolijk voor ons neer.
Een plaatje van een spiegel wilde zij ons presenteren
En ook zij sprak over leren en over leren reflecteren.

Wilma had een opdracht: het zichtbaar maken van een leerproces
En een zes? Dat was geen negen, nee, een zes dat was een zes.
Maar wanneer je probeerde vanaf de andere kant te kijken
Dan bleek die zes ineens verdacht veel op een negen te gaan lijken.

Naast mij staat trouwens Hans, hij doet zijn best, dat meen ik echt
Een reis met hem is nooit heel spannend, dat moet ook gezegd.
Of het een zes is of een negen? Daaraan waag ik mij hier niet
Maar ik werk nu tien jaar met hem samen, hij speelt altijd hetzelfde lied.

"Wilma" vroeg toen iemand op een licht hysterische toon
"Oh" riep Wilma, "Hijg ik weer te hard in de microfoon?"
Henri Ford werd geciteerd, door Wilma werd verklaard:
"Alleen wie niet beter weet, heeft behoefte aan een sneller paard."

Verschillende perspectieven deelde Wilma met het gehoor
Raden van toezicht, zorgkantoren, de IGJ die nam ze door.
Vijftien inspecteurs, vertelde Wilma licht ontroerd
Marc van der Meer, externe reflectant werd opgevoerd.

De praktijk laat zich neit aggregeren, wat bedoelde Marc precies?
Was neit een verschrijving? Of was Marc gewoon een Fries?
Joost Vos, ik zag zijn foto, en zijn woorden klonken wijs
Maar ik zag vooral een man in vijftig tinten grijs.

Acht leerpunten uit de gesprekken, ze werden allemaal gehoord
Samenvattend leek mij communicatie het sleutelwoord.
En afvinklijstje was een woord dat een foute toon kon zetten
En kwaliteit was situationeel, maakte Wilma korte metten.

"Goed is soms ook goed genoeg, een goed gesprek is altijd fijn
Dan gaat iedereen blij naar huis en loopt de sector als een trein."
Toen het woord aan de minister van gehandicaptenzaken
Die namens 1,8 miljoen mensen graag zijn opwachting kwam maken.

We hadden hem in ons middel! Zei Julianne met een lach
Na was, na leven, alweer de tweede verspreking van de dag.
Rick was in het rapport blij met het woord gelijkwaardigheid
En "nee" was soms ook een antwoord, wilde hij kraakhelder kwijt.

Een jongen in een instelling die vuurwerk af wou steken?
Hoe dat mogelijk werd, dat wilde Rick hier graag bespreken.
Die jongen kreeg dat voor elkaar door op een kussentje te slaan
Ik zou zeggen: rol dat landelijk uit! Ik loop er juichend achteraan.

Over de waarde van reflectie in gesprek met Desirée
Zij zat achterin en kwam naar voren met Marie-Josée.
Jezelf steeds de vraag stellen of je wel goed bezig was
Dat was de waarde van reflectie, hoorde toen de hele klas.

Tenslotte was er een filmpje waar men ons op wilde trakteren
Beatrijs, van Estinea, wilde van haar fouten leren.
Hanneke Schrijvers ging op pad, geïnspireerd en blij
Toen Marco de Pijper, gesoigneerd, die over verbindingen wat zei.

Mike Bruggeman van Siza, en Aziez, van Dichterbij
In zijn oranje trui van Adidas, een blij man leek hij.
Een optimistisch filmpje, u klapte er hartgrondig voor
Toen een korte pauze, en daarna heel snel weer door.

U moest dáár zijn waar het gebak was, en de koffie en de thee
Ga uw neuzen achterna, en maak gebruik van de WC.
Zelf groepjes formeren? Ik was benieuwd hoe dat zou gaan
Ik schoof mijn spiegelkje in mijn tas en ging erachteraan.

Beneden constateerde ik hoe soepel alles ging
Daar debatteerden mensen, in een serieuze kring.
De twee tafels hier, daar keuvelde men op zijn gemak
In nette, kleine groepjes daardoor extra veel gebak.

Daar, in de kantine, zag het er gezellig uit
Goeie gesprekken links en rechts, men debatteerde luid.
Misschien was er weinig leiding en nog veel minder structuur
Maar de gesprekken waren levendig, en allemaal vol vuur.

Iedereen deed echt zijn best, niemand sloeg op de vlucht
Maar toen u hier weer terug was keek u toch wel opgelucht.
Misschien een volgende keer toch moderators, om u te helpen met bewegen?
Want sommige tafels voelden als spiegelkjes die wij niet open kregen.

De zaal een tikkie leger, maar de sfeer nog steeds te gek
Julianne grapte: "Aan gesprekken geen gebrek."
De terugkoppeling uit de subgroepen, het meest gevreesde onderdeel
Wie wou er graag iets delen? Dat waren er niet heel veel.

Iemand uit de jeugdsector, die hier met open oren zat
Zei complimenteerd dat u goud in handen had.
"Tel je zegeningen, spread the words", een kritische noot?
"Teamreflectie doe je de hele dag door!" een inzicht dat uitkomst bood.

Reflectie moest geen kunstje worden, en reflectie ging door
Het ging vooral om de methode, hoorde daarna het gehoor.
Verschillende perspectieven met elkaar kennis laten maken
De pet van de toezichthouder bracht Marco de Pijper nog ter sprake.

De slager die zijn eigen vlees keurt dat vond hij geen goeie zaak
Dat moest je niet hebben, want dan liep de boel echt spaak.
Pikte Pauline nog iets mee? Ze meldde aan de klas
Dat het kwaliteitskader het kwaliteitsrapport niet was.

Jaarlijks zo'n rapport, ze vroeg zich af: had dat wel zin?
Aggregeren en generaliseren, daar ging ze nogmaals op in.
Patronen en rode draden zoeken, daar was Pauline voor
"Kijk met vreemde ogen naar je eigen situatie" zei ze het gehoor.

Een persoonlijke ontboezeming, Pauline meldde aan de klas
Dat al dat reflecteren echt enorm vermoeiend was.
"Wel harstikke belangrijke opbrengsten!" gaf Julianne te verstaan
"We moeten de spanning er durven laten zijn, en die durven áán te gaan.

Die Thijs van het begin, denkt iemand hier daar nu nog aan ?
Bij mij is ie dus niet meer van mijn harde schijf te slaan.
Niet voelen, ruiken, doof en blind, da's pas een zware reis
Ik klaag nooit meer over vertraging, maar steek een kaarsje op voor Thijs.

Ik heb hopelijk niet te hard in de microfoon gehijgd
En Hans gaat hier niet weg voor ie zijn spiegeltje open krijgt.
Hij kan het uren volhouden, en steeds dezelfde riddel
Met alle soorten van genoeg was ie in uw middel.

Noblesse oblige mensen, ik heb er alles aan gedaan
Ik had ook graag een sneller paard gehad, daar doe je weinig aan.
Ik ga heel blij naar huis, want ondanks alle zware kost
Hebben we tussen neus en lippen door het vuurwerkvraagstuk opgelost.

Onze zegeningen tellen deden wij hier alle twee
De reis was ingewikkeld, maar we hadden de wind mee.
Ik kreeg mijn spiegeltje ook niet open, maar ik vond het hier een feest
Waarbij ik mijzelf steeds de vraag stel of ik goed bezig ben geweest.

Goed is soms goed genoeg, zo kregen wij van Wilma mee
En over wat goed is, heeft iedereen zijn eigen idee.
Ik heb in elk geval gezorgd dat alles heel goed rijmde
Want als het één keer niet rijmt huren ze de volgende keer Nico Dijkshoorn in.

Ik deed enorm mijn best vandaag maar dat helpt mij niet veel
Want kwaliteit, leerde ik vandaag, is situationeel.
Of dit een zes was of een negen? Ik heb eigenlijk geen idee
Maar we zaten hier gezellig, en we zaten hier oké.

Dominique Engers, 's Heeren Loo, 28/01/2020

www.desneldichteres.nl